

Јоцишњак бр. 4

Удружења ћрађана
"Баштина и будућност-
АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"

Велика Госпојина
Аранђеловац 2005.

Јоцишњак бр. 4

Издавач:
Удружење грађана
"Баштина и будућност - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"

За издавача:
Боривоје Десивојевић

Уредник:
Иван Златковић

Фото и графичка обрада:
Милан Илић

Штампа:
"Мајданац" Аранђеловац

Тираж:
400 примерака

*Велика Госпојина
Аранђеловац 2005.*

Јоцишњак бр. 4

Удружења ћрађана
"Баштина и будућност-
АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"

Велика Госпојина
Аранђеловац 2005.

С А Д Р Ж А Ј :

	стр.
1. Повеља	1
2. Извештај о раду У.О. у периоду између две Скупштине	3
3. Извештај У.О. о финансијском пословању	5
4. План рада Удружења за наредни период	6
5. Сарадња са Регионалном агенцијом за економски развој	7
6. Културне активности Удружења	9
7. Ђунис	12
8. Новине пишу о Буковичкој бањи	13
9. Новине пишу поводом 100 годишњице аранђеловачког воза	15
10. Даља настојања нашег Удружења у вези са железницом...	19
11. Рад и организовање старих удружења	25
12. Традиција која се наставља	26
13. Две непознате песме о погибији Александра Карађорђевића	28
14. "Сећања на стари Аранђеловац" (IV део-крај)	31
15. "Лоптачки" спорт у Аранђеловцу	35

Одлуком Скупштине Удружења грађана
”БАШТИНА И БУДУЋНОСТ - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859”
одржане 09.11. 2001. године у Аранђеловцу,
усвојена је ова:

ПОВЕЉА

којом се утврђују циљеви, задаци и правци рада и деловања Удружења. Сваки члан Удружења, својим добровољним радом, даје допринос на остварењу ових циљева и задатака:

- * чување и неговање традиционалних вредности града и околине Аранђеловца,
- * чување спомена на историјске вредности града,
- * допринос урбаном и руралном складу уређења вароши,
- * допринос архитектонском осавремењавању градитељства у складу са постојећим амбијентом града,
- * допринос очувању човекове средине,
- * допринос развијању свих облика културног стваралаштва,
- * помоћ у развоју општих комуналних добра града и околине,
- * објављивање садржаја историјских и културних тековина везаних за подручје града и околине,
- * унапређење и развијање добротворног и хуманитарног рада,
- * сарадња са сродним невладиним и нестраначким организацијама.

Наведени циљеви, задаци и правци рада, не смеју бити занемарени, нити изостављени. У складу са могућностима, могу бити приоддавани нови задаци и проширавани нови правци рада.

Чесма код Жућиног Ђаркића

Извештај о раду Управног одбора у периоду између две Скупштине

Удружење грађана "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859" функционише, са мање или више успеха, већ пуне четири године. На седницама Управног одбора, а оне се и даље одржавају сваког понедељка у вечерњим сатима, углавном се доносе садржаји ангажовања наших чланова у акцијама које смо себи одредили.

У претходним гласилима нашег Удружења, у нашем препознатљивом "Годишњаку" обавештавали смо вас о нашем раду, па ћемо и овога пута, у најкраћем, да се осврнемо на наша ангажовања у протеклих годину дана.

Непосредно после одржане прошлогодишње Скупштине, односно 19. септембра 2004. године, организовали смо веома лепу прославу поводом 100 година од доласка првог воза у Аранђеловац. Присуствовали су "стари" железничари који су радили на пружној траси Младеновац - Аранђеловац - Лајковац, руководство ЖТП-а Београд, бројни гости и грађани нашега града.

Упоредо са овом прославом, добили смо и информацију да се у Смедереву довршава репарација локомотиве нашег "ћире" и да је планирано да се довезе у Аранђеловац и постави поред железничке станице.

Нажалост, у рукама власти нађоше се и нож и погача. Дознајемо да је донета одлука да се локомотива, која је припремана за наш град, одвезе у Чачак. (А зашто башу Чачак ?!)

А када је већ реч о железници, сведоци смо да су обустављени радови на уређењу железничке станице и околног простора. После обавештења да ЖТП Београд планира продају свих објеката и земљишта, заједно са членцима наше Општине покушавамо да то спречимо, да овај простор не добије намену магацинских и сл. услуга, већ да се реализују наши планови, да се ови објекти претворе у културне и музејске садржаје.

На Светога Саву ове године, на дан школске славе, у аранђеловачку гимназију, враћена је мермерна плоча захвалности г. Танасију Думовићу, овдашњем трговцу, који је давне 1929. године издвојио средства да се у гимназију доведе водовод.

У сарадњи са другим Удружењима и нашим грађанима, традиционално прослављамо највеће хришћанске празнике Бадњи дан и Васкрс. Деци се дарују пригодни поклони, ствара се свечана атмосфера уз одговарајући културно-уметнички програм.

На састанцима Управног одбора углавном сагледавамо предлоге и иницијативе који се односе на уређење нашег града, на неговање традиције и очување баштине нашег окружења.

Иницијатива за уређење старог градског трга, на месту данашње "Југопетрове" бензинске пумпе, покренута је пре пар година. Чланови нашег Удружења израдили су идејни пројекат, а остварен је и контакт са "Југопетролом" Београд. Чини се да би доношењем урбанистичких услова од стране Општине могла да започне реализација ове интересантне идеје.

Веома честа тема, на нашим састанцима, је туризам у нашем граду. Чињеница је да Аранђеловац поседује огроман потенцијал за развој туризма, да је пре неколико деценија Буковичка бања била веома посећена, али и много сређенија него што је данас.

У нашим јавним обраћањима инсистирамо да се отпочне са стварањем услова за развој туризма, јер Аранђеловац и околина остају интересантна подручја за многе посетиоце.

Много је још тема које обухватамо у нашем ангажовању, а између осталог покренули смо иницијативе за поновно обнављање КУД-а "Абрашевић", за уређење градских чесми и њихово стављање у функцију, за отклањање саобраћајног хаоса у граду и др.

Значајна је и наша сарадња са Регионалном агенцијом за економски развој Шумадије и Поморавља, чији смо и један од оснивача. Сарадња се огледа у обуци кадрова и подношења предлога пројекта и разматрања пројектних идеја са аспекта могућности за финансирање.

На крају и једна препорука следећем сазиву Управног одбора, а то је да у редове нашег Удружења уврсти нове младе чланове, како бисмо сви заједно наставили са активностима које би нам донеле и већу афирмацију.

Управни одбор

Извештај о финансијском пословању Удружења за период 01.01.2004 - 31.12.2004. године

Удружење грађана "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859" је пословну 2004. годину завршило са финансијски позитивним резултатом од 10.000,00 динара.

Приход у износу од 141.000,00 динара највећим делом потиче од донација правних и физичких лица, а једним делом (приближно 1/4) од чланарине. Овај извештај из техничких и формално правних разлога не може да обухвати и остале приходе у натури, добровољном раду, бесплатном уређивању наших брошура, бесплатној штампи, услуга других организација (на пример - Центар за културу). Могуће је само оријентационо проценити да су ти приходи, ако би неко могао да их валоризује, били најмање још толики, колико су исказани у књигама, сходно Закону о евиденцији материјално-финансијског пословања.

Расходи су у посматраном периоду били 131.000,00 динара. Средства су трошена за активности исказане у извештају о раду Удружења а на основу одлуке Управног одбора Удружења.

И за расходе стоји иста констатација као и за приходе. Велики део није било могуће евидентирати јер су чланови Удружења и многобројни добротвори у натури или радним активностима помагали рад друштва, а да за то нису тражили никакву накнаду, нити је било могуће формирати документацију о трошку који је настао у лично име, а намењен за активност Удружења.

Закључак би могао бити да су и приходи и расходи заправо били значајно већи па према томе и активности Удружења. На крају морамо констатовати да смо први пут ушли и у буџет општине са 60.000,00 динара, као и да се побољшала уредност измиривања чланарине.

Управни одбор

План рада Удружења за 2005/2006. годину

Удружење ће наставити реализацију дугорочног програма, а нарочито:

1. Активности на реализацији идеје о уређењу старог трга.
 - У припреми је расписивање наградног конкурса за идејно уређење простора. За тај задатак Удружење треба да обезбеди средства за једну од награда (вероватно другу).
2. Настављање започетих активности на остварењу идеје о уређењу железничке станице. Тренутно су послови у застоју али је извршена припрема и урађено следеће:
 - Донета је одлука Скупштине општине да уколико дође до тога да ЖТО прода простор и објекте општина ће их откупити.
 - Обављени су разговори са представницима железнице и са тог састанка је сачињен протокол, који је у овом Годишњаку у целости објављен.
 - Удружење и даље прати ситуацију и ради на изналажењу могућности да се идеја што пре реализује.
3. Настојаћемо да са општином и туристичком организацијом обезбедимо да се остали део дворишта уреди и отвори за туристичке посете.
4. Намеравамо да успоставимо још већу сарадњу са сличним удружењима, посебно ван Аранђеловца. У разговорима смо са удружењем из Јагодине које има сличан програм као ми, само што су они у томе отишли доста даље.
5. Настојаћемо да осмислимо једну или више манифестација које би се традиционално одвијале у оквиру Удружења и првенствено у Етно дворишту. За овакву замисао очекујемо помоћ свих чланова Удружења.

Председник скупштине
Миодраг-Миле Бошковић

Сарадња са Регионалном агенцијом за економски развој

Наше Удружење је од 23.02.2005. год. један од оснивача Регионалне агенције за економски развој Шумадије и Поморавља. Поред нашег Удружења оснивачи су и тринест општина из Шумадије и Поморавља, Влада Републике Србије, Универзитет у Крагујевцу, Регионална привредна комора и још неколико удружења предузетника.

Улога Агенције је да утиче на друштвено-економски развој региона Шумадије и Поморавља по пројектима који су финансиирани средствима ЕУ, којима управља Европска агенција за реконструкцију.

Главни циљ овог процеса је да се Србија упозна са европском политиком економске и социјалне кохезије. Ово је начин да се земља упозна (у предпријемној фази) са процедурима структурних фондова и других структура које су неопходне након пријема у ЕУ. Овај процес има посебну важност за подстицање развоја Шумадије и Поморавља, региона који се у овом тренутку суочава са трансформацијом великих индустриских капацитета.

Регионална агенција за економски развој је урадила визију развоја региона Шумадије и Поморавља за период од наредних 20 година као и интегративни план друштвено-економског развоја до 2008. год. уз консултацију свих релевантних институција из региона, који се базира на анализи постојећег стања и на постојећим ресурсима региона. На основу визије дефинисани су стратешки циљеви, стратешки приоритети и мере развоја региона.

Стубови на којима се заснива развој Шумадије и Поморавља су:

- развој људских ресурса
- економски развој и развој малих и средњих предузећа
- рурални развој и развој пољопривреде
- развој инфраструктуре
- развој туризма

Шумадија и Поморавље треба да постану економски развијена регија интегрисана у глобалне токове, атрактивна за живот и рад, коју карактерише флексибилно тржиште, конкурентни људски ресурси и богат културни идентитет.

Први конкретан посао Агенције је био обука дванаест младих образованих људи за израду пројекта по европским принципима. Кандидате је предложило наше Удружење и Општина Аранђеловац.

Обука је изведена у периоду од 04. до 08. јула 2005. год. у Етно кући. Предавачи су били Душан Чукић - менаџер за регионални привредни развој и Александар Јовановић - консултант. Сви кандидати су успешно савладали обуку и уручене су им дипломе на малој свечаности у Етно кући уз присуство председника Општине Аранђеловац и начелника, као и чланова нашег Удружења.

У просторијама Општине 13.07.2005. год. одржан је састанак представника Регионалне агенције (директор Јасминка Луковић - Јагличић, менаџер Душан Чукић) Општине Аранђеловац (председник Радосав др Швабић, начелник Љубиша Вуковић, секретар Миленко Јовановић) и чланова нашег Удружења (др Душан Извонар, Милан Крсмановић и Небојша Радовановић) који је имао за тему "Конкретизацију идеја и давање налога за израду пројекта". Договорено је да се испред Удружења грађана "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859" уради пројекат за уређење радионице за вртену и ливену традиционалну керамику. Општина Аранђеловац треба да уради пројекат за уређење централне градске зоне. Пројекте ће радити кандидати који су прошли обуку уз сталну помоћ људи из Регионалне агенције.

Небојша Радовановић

Културне активности Удружења

Удружење "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859" је и у овој години показало да представља значајан културни чинилац у нашем окружењу. Концепција овог Удружења темељи се на очувању традиционалних вредности, али и на представљању савремених токова уметности, културе и науке.

У том смислу, Удружење је иницијатор и организатор обележавања стогодишњице од доласка првог воза у Аранђеловац. За ову прилику штампана је и публикација под називом "Шумадијски ћира" (Пруга Младеновац - Аранђеловац, 1904 - 2004) чији је издавач Удружење, а уредник Иван Златковић. Ова књига садржи текстове о зачетку, трајању, функцији, и на крају, престанку постојања ове пруге уског колосека, у последњим деценијама прошлога века. О њој казују и они који је се живо сећају, док последњи део ове публикације говори о новим идејама, настојањима Удружења, и плановима да пруга поново оживи, да Шумадијска кривуља постане део културно туристичке понуде наше општине, да се простор железничке станице преуреди, реновира и постане објекат са посебном културном и историјском наменом.

Учешће у програму узео је и врсни српски прозиста, пријатељ Удружења, Радован Бели Марковић који је читao одломке из свог романа "Лајковачка пруга", док су прослави присуствовали и значајни чланици ЖТП-а, међу којима и Слободан Росић, претходни директор ЖТП-а Београд, који је свесрдно подржавао ове активности Удружења, отворивши овом приликом изложбу фотографија и експоната и обративши се пригодним говором многобројним присутним посетиоцима.

Удружење је током године наставило и са другим програмима обележавања Бадњег дана на тргу у доњем делу вароши, као и са програмом бојења ускршњих јаја у сарадњи са аранђеловачким Удружењем "Деца у срцу".

Један од изузетно занимљивих садржаја био је представљање новопреведене књиге Сретена Божића (Б. Вонгара) под називом "Последњи чопор дингоса" у издању Матице исељеника Србије. О Божићевом делу говорили су Драган Драгојловић, песник, мр Радован Калабић, председник Матице исељеника Србије, Мома Димић, књижевник, др Љиљана Богојев, професор англистике, Љиљана

*Прослава сјогодишиће доласка јрвог воза
у Аранђеловац*

Крстић, преводилац и извођач традиционалних аборицинских песама, а учествовале су и наше Вукасовачанке, предвођене здравичарем Рајком Матићем. Овај програм је реализован у сарадњи са Народном библиотеком "Свети Сава" и Центром за културу и образовање у Аранђеловцу. Посебно занимљивим се чини то што је овај врсни писац, који живи у Аустралији, и који је превођен на све језике света, пореклом са нашег тла, родом из Горње Трешњевице. Веома необичан животни пут, али и уметнички, хуманистички и ангажовани карактер његовог књижевног дела, с обзиром да је Божић познат као један од највећих бораца за очување културе аустралијских Аборицина, чине га све присутнијим и на нашем књижевном подручју.

Удружење и даље наставља добру сарадњу са градским установама културе и образовања, осталим општинским удружењима као и градским медијским кућама РТВ "Шумадија" и ТВ "Сунце".

Посебно нас радује да су наши програми изузетно посећени што указује на њихов квалитет, атрактивност садржаја и осмишљену концепцију.

Иван Златковић

Вече посвећено књижевном делу Срећена Божића Вонгара

Ђунис

(Оснивање насеља Наредбом Кнеза Милоша од 8. марта 1837. о ушоравању Врбице)

Насеље је формирало 1837. године у време када је Књаз Милош "шорио" села по Шумадији, а на основу његове наредбе коју је 8. марта 1837. године упутио старешини среза јасеничког, окружја крагујевачког, Живојину Јоксимовићу из Орашца. Кнез Милош Живојину том приликом пише:

"Видећи да у народу велика штета бива, отуда што села нису ушорена већ су куће раштркане по целом атару истог села, којим начином једни другима испречују просторе, па нити им ваљају њиве, нити им ваљају ливаде ни испусти ни шуме.

Да би помогли људима ка умножењу благостања њиховог решили смо да се села ушоравају и куће уједно сбијају, па онда нико никоме сметати неће у њивама и ливадама и села имаћеду и своје шуме и своје испусте.

У Лепеници већ смо учинили наредбу да се села Чумић, Трнава и Жабаре ушоре а исто решили смо и за Орашац и Врбицу у Јасеници и истим селима желимо учинити почетак ушоренија целе Лепенице и Јасенице, које намеравамо све постепено удејствије привести."

Милош налаже Живојину да изађе пред Врбичане и Орашане и да им предочи предност ушоравања, да ово учине добровољно, а не касније принудом. Милош Живојину, такође, налаже да са кметовима "измери све сокаке, измери и раздели плацеве и нека свако за себе на свом плацу размешта."

Време је показало да је Живојинов избор за "шор" дела садашње улице Краља Александра код Кубршице до потока Балабанца, у оно време, био више него добар. Заживео је "шор", формирала се чаршија на том простору, развијала се варош у свим правцима...

Грујица О. Лазаревић

Новине пишу о Буковичкој бањи *(пре више од седо година)*

ДНЕВНЕ ВЕСТИ - АРАНЂЕЛОВАЦ

Пишу нам из Аранђеловца, да се о тамошњој бањи, буковичкој киселој води не води баш много рачуна. И ако због сразмерно мале посете, приход бање не може да покрије расходе, не знамо по коме праву извесни чиновници и другима право на бесплатно купање. Ово иде у толикој мери, да посетиоци бање који плаћају купање, не могу да добију каде на време, већ морају да чекају докле се поменута господа бесплатно окупа. Ово је за сваку осуду и надлежни би требало да то спрече. И у погледу других погодности не стоје боље. Собе су по све неурдне, купатило тек пре неколико дана колико толико у ред доведено. Рано су се сетили?! Дакле ми кукамо што наш свет трчи у стране бање, дотле надлежни као и да сами иду томе".

(Вечерње новости, бр. 188 од 9. јула 1895. г.).

ОПОРАВЉА СЕ КОНАК

Како нам јављају из Аранђеловца здање на киселој води, нагло се опоравља.

Они веле да се тамо говори да ће Његово Величанство краљ приликом маневара између Шумадијске и Дунавске дивизије, доћи у Аранђеловац и да ће се маневри око Аранђеловца завршити.

(Вечерње новости, бр. 259 од 18. септембра 1895. г.)

ДОМАЋЕ ВЕСТИ

Аранђеловац као што смо јавили раније, здање на киселој води живо се опоравља, јер се говори да ће Њ.В. Краљ приликом маневара посетити и Аранђеловац. Јављају нам отуда да Аранђеловчани и околина са највећим нестручљењем очекују долазак Његовог Величанства у то место, које је дело предака његових. Путеви и мостови опорављају се и све се уопште спрема да господара што сјајније дочека.

(Вечерње новости, бр. 263 од 22. септембра 1895. г.)

БУКОВИЧКА КИСЕЛА ВОДА - ИЗВОР КОД АРАНЂЕЛОВЦА

Овога часа приспео је вагон мајске свеже пуњене буковичке киселе воде.

У исто време јављамо поштованом грађанству, да смо од првог маја ове године узели главно стовариште и ове минералне киселе воде.

Цена је за г.г. апотекаре, бакале и кафеције, за 100 литара 40 динара. Празне флаше примамо по 20 п.д. комад..

Београд, Теразије

С поштовањем,
БОЈОВИЋ И ПЕЈИЋ

(Вечерње новости, бр.146 од 28. маја 1897. г.)

ПРВА КУГЛНА У СРБИЈИ

Прва куглана у Србији установљена је у Буковичкој бањи односно у парку бање.

Ова је куглана престала да ради 1938 године.

(Радио вести, емисија "Догодило се на данашњи дан"
28. јуна 1980. године у 6,55 часова)

Новине пишу поводом стогодишњице првог аранђеловачког воза

"ЋИРА" КАО БАШТИНА

Сведочење старих железничара, монографија "Шумадијски ћира", изложба фотографија и двочасовни програм посвећен железници и сећању на њу, обележили су прославу стогодишњице долaska првог воза у овај град, коју су протеклог викенда организовали чланови Удружења грађана "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859."

Ни чињеница да, нечијом ни до данас јасном одлуком, од 1982. године воз не стаје у Аранђеловцу, није избрисала сећање на некад жив железнички саобраћај и све што је он доносио граду под Букуљом. Управо та сећања желели су да освеже чланови "Баштине", а председник УО Удружења Бора Десивојевић каже:

- Припреме су трајале пуна два месеца. Тако смо, рецимо, изложене фотографије позајмили из приватних, и железничких архива. Позвали смо старе железничаре из нашег и околних места. Жао нам је што се са адаптацијом зграде железничке станице стало после промене републичке власти, али се надамо да ће бити завршено преосталих 20 одсто радова. Према плановима ЖТП-а, замишљено је да у њој буду апартмани за смештај гостију, док би у околним зградама била галерија, која недостаје граду, и неки други културни садржаји.

Међу 25 бивших железничара највише је оних из Копљара, а један од њих, Момир Лазаревић, пуних 35 година радио је као чувар на прузи.

- Од Рудоваца до Младеновца нема "шибера" на који нисам згазио и то не једном. У пензији сам од 1987. године, па сам се сада после ко зна колико времена срео са колегама из станице, али и мојим "пругашима". Жао ми је што нам пруге више нема, што су је склонили...

Ову причу прекинуо је писак локомотиве која је, овога пута само звуком, ушла у двориште "Етно куће" и означила почетак свечаности.

(Вечерње новости, 20.09.2004. г)

"ЋИРУ" СВИ ПАМТЕ

Удружење "Баштина и будућност-Аранђеловац 1859" обележио је век од доласка првог воза у варошицу Аранђеловац. Све се то дододило 10. новембра 1904. године, али, на жалост, није било трајног опстанка пруге Младеновац - Аранђеловац - Лајковац.

Свечаност је одржана у дворишту етно куће, а међу гостима био је и књижевник Радован Бели Марковић, аутор познатог романа "Лајковачка пруга".

У новој деценији живота, ту су били и бивши железничари и пружни радници. Дошли су обучени у испеглане и чисте униформе, са шапкама које су деценијама носили дуж ове пруге.

У библиотеци "Баштина" издата је занимљива књига "Шумадијски ћира" са дosta података, забележених сећања и фотографија. Књигу је представио приређивач Иван Златковић.

- Део ове књиге је и оно што представља труд удружења "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859", а које ради на анимирању и подстицању како би се учинило све што је у његовој моћи да део традиције и историје постане и део наше савремености - нагласио је Златковић.

Књижевник Радован Бели Марковић прочитao је одломак из свог романа "Лајковачка пруга": "Лајковачка пруга сада личи на гробљански пут и све више је обрасла у траву која је висока и до појаса. Нико не види живот. Што нису оставили шине макар неко време. Није то у реду и уопште неће изаћи на добро. Од свег тог клоптања, од све ватре, од толиких возова, Бого мој, остала је само тишина као кад мртваца изнесу из куће".

Железничарима и гостима у дворишту Етно куће обратио се Слободан Росић, до скора први човек ЖТП-а Београд:

- Ове године српска железница је обележила велики јубилеј: два века од појаве прве парне локомотиве у свету, 150 југословенске и 120 година српске железнице. Ово овде за сваку је похвалу као и ваш труд да обележите век аранђеловачке пруге која је била од изузетног економског и војног значаја за Србију. Верујем да железница има будућност у Аранђеловцу. Дубоко верујем да зграда железничке станице у Аранђеловцу, свакако, треба да буде обновљена, као и да треба завршити

започете радове. То је јединствен споменик и за железницу, и овај град и Буковичку бању. Аранђеловцу би поновно отварање пруге много значило у развоју туристичке привреде". Росић је отворио и занимљиву изложбу у Етно кући "Времеплов, један век пруге Младеновац - Аранђеловац-Лајковац".

(Политика, 21.09.2004. г.)

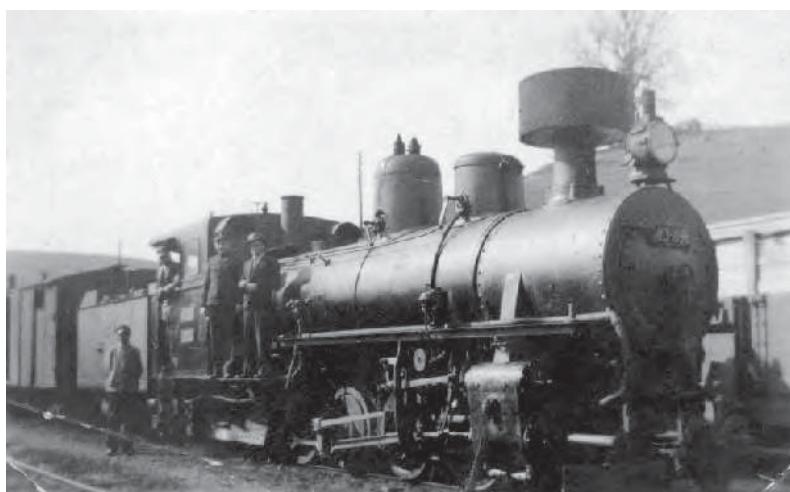
ЈУБИЛЕЈ БЕЗ "ЋИРЕ"

Удружење грађана "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859." обележило је 100 година од доласка првог "ћире" у Аранђеловац. Први воз стигао је у град 1904. године из Младеновца, да би затим била саграђена и пруга од Аранђеловца до Лajковца дуга 42 километра.

Ова пруга укинута је 1971. године и то је било право изненађење и за Аранђеловчане и туристе који су тзв. "шетним возом" долазили у овај крај Шумадије. Прошле године је урађен пројекат уређења железничке станице у Аранђеловцу. Утрошено је доста средстава и капиталне ствари су урађене, али се са градњомстало, па је овај простор недалеко од центра града, у години обележавања значајне годишњице, постао ругло.

- Предвиђено је претварање зграде железничке станице у туристичко-културни објекат, као и реконструкција свих суседних зграда, уређење простора, озелењавање, враћање чесме, израде малог аквапарка, игралишта за децу, отворених и затворених угоститељских објеката. У делу робног магацина планирано је уређење галерије за уметнике - каже Миле Бошковић, председник Скупштине Удружења. Због прекида тих послова још не можемо да чујемо писак "ћире" у мисији туризма.

(Глас, Шумадијско-поморавски недељњик, 22.09.2004. г.)

Даља настојања нашег Удружења у вези са железницом у аранђеловачкој општини

Удружење "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859" не одустаје од својих иницијатива у вези са обновом објекта железничке станице у Аранђеловцу, уређења околног простора, као и обнове пруге која је пролазила кроз наш град и коју би требало проглашити као "Шумадијску кривуљу" и ставити у туристичку функцију, придајући јој културно - историјски значај који заслужује.

У том смислу, доносимо и неколико протоколарних докумената који указују на високи степен нашег ангажовања, као и представника СО Аранђеловац, у циљу решавања овог проблема.

СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ АРАНЂЕЛОВАЦ

С обзиром на новонастalu ситуацију око железничке станице у Аранђеловцу, и одлуку ЖТО Београд да прода станицу, Удружење грађана "Баштина и будућност" предлаже Скупштини:

1. Да донесе одлуку о покретању поступка за проглашење за културно добро... железничких станица и свих објеката, као и трасу пруге уског колосека на територији наше општине.
2. Да донесе одлуку о преузимању трасе и свих објеката и о томе писмено обавести Владу, ресорно министарство и ЖТО Београд.

Мислимо да ово треба учинити по хитном поступку иначе, у супротном, може бити касно.

19.06.2005.
Аранђеловац

С поштовањем,
Председник УО Удружења
Боривоје Десивојевић

ЖТО БЕОГРАД, Дирекцији за комерцијализацију имовине (директору Гордана Савић-Поповић)

Поштована госпођо,

Удружење грађана "Баштина и будућност - Аранђеловац 1859", изражава велико задовољство, што сте Ви, као представник тако значајне привредне организације, као што је ЖТО "Београд", посетили наше Удружење.

Започети разговори око решавања дела имовине ЖТО, на територији СО Аранђеловац, задовољавају наше жеље и очекивања.

Заједничка је оцена да пружно земљиште, станичне зграде, објекти и остала инфраструктура уз пругу представљају непроцењиву вредност за Општину Аранђеловац, за наше Удружење, за ЖТО, наравно, и за Републику Србију.

Стогодишње трајање Лajковачке пруге ("Шумадијске кривулje"), са објектима уз пругу, најречитије говоре о томе.

Општинска управа Аранђеловца и наше Удружење су за што хитније решавање већине послова везаних за регулисање статуса имовине на територији наше општине. У том циљу, већ су предузете неке мере и донете одређене одлуке на нивоу општинске управе.

Опредељење Аранђеловца је јасно. Пругу на територији општине треба задржати у намени коју је раније имала, односно сада је треба ставити у намену развоја туризма.

Мишљења смо да власник ове имовине треба да буде:

- 1 - ЖТО "Београд"
- 2 - Општина Аранђеловац
- 3 - Инвеститори који ће је делом користити

У изналажењу правих решења, наше Удружење жели да буде активан учесник, са интенцијом да помогне у свим пословима.

Уз сазнање да је у нашој земљи веома тешка привредна ситуација, ипак, треба да изнађемо најприхватљивија решења у циљу поновног враћања у живот популарног "Ћире". То је и пут да сачувамо 100 година "Ћире" кроз прелепе пределе Шумадије.

26.07.2005.
Аранђеловац

Председник Скупштине Удружења
Хаџи Миодраг Бошковић

ПРОТОКОЛ

о разговорима вођеним у просторијама Скупштине општине Аранђеловац, дана 19.07.2005. године, коме су присуствовали:

1. Председник Општине Аранђеловац Радосав др Швабић са сарадницима,
2. представник ЈП железнице Србије Гордана Савић-Поповић, директор сектора за комерцијализацију железничке имовине са сарадницима.

Тема састанка је:

1. Комерцијализација (продаја) железничке станице у Аранђеловцу од стране ЈП железнице Србије.
2. Комерцијализација трасе бивше пруге уског колосека Младено-вац - Аранђеловац.

Разговарано је о следећем:

Представници ЈП железнице Србије су упознали присутне са тренутним процесима који се одигравају у њиховом предузећу тако да ће имовина железнице која се налази на територији Општине Аранђеловац бити стављена на продају и да за то постоји одлука Управног одбора ЈП железнице Србије и Владе Републике Србије.

С обзиром да се Општина Аранђеловац обратила писаним путем овом предузећу и показала заинтересованост за ову имовину, дошло је до овог састанка.

Председник Општине је потврдио присутнима да Општина остаје заинтересована за имовину ЈП железнице Србије која се налази на њеној територији и нарочито за зграду бивше железничке станице са припадајућим простором, јер је зграда железничке станице једна од најстаријих грађевина у граду и има своју историјску и културну вредност.

Не знајући за ову иницијативу ЈП железнице Србије, Скупштина општине је покренула иницијативу за проглашење ове зграде за културно - историјску вредност и покренула процедуру за заштиту коју је проследила Заводу за заштиту споменика културе Крагујевац и Министарству за културу и информисање Републике Србије.

Договорено је следеће:

1. Да Општина Аранђеловац преко Републичке управе јавних прихода прибави процену вредности имовине и зграде железничке станице са платоом и посебно трасе бивше железничке пруге, као и да ће обе стране ову процену сматрати као меродавну.
2. Да се приступи уговарању о куповини станичне зграде са платоом од стране Општине Аранђеловац, а да Општина Аранђеловац железници ту имовину надокнади у некој другој вредности (станови, пословни простор, земљиште итд.) око чега би се стране у преговорима договориле пре потписивања уговора.
3. Што се тиче земљишта, договорено је да се обе стране упознају са Просторним планом Републике Србије који предвиђа развој железничке инфраструктуре на подручју Општине Аранђеловац, а Општина Аранђеловац се обавезује да заштити како коридоре предвиђене Просторним планом Републике Србије тако и неке евентуалне будуће коридоре за које би железница показала заинтересованост.
4. Општина Аранђеловац жели и даље да преговара о свим отвореним питањима са ЈП железнице Србије како би обе стране дошли до свог циља.
5. Обе стране су сагласне да се ови процеси одвијају што брже јер је то обострани интерес.

Састанак је завршен у 13,00 часова.

ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ - КРАГУЈЕВАЦ

ПРЕДМЕТ:

Обавештење о евидентирању добра које ужива претходну заштиту

На територији општине Аранђеловац, на к.п.бр.5020/8, 5024 и 5025 налази се зграда старе железничке станице из 1904. год.

С обзиром на техничко-историјски и архитектонски значај ове непокретности, Завод за заштиту споменика културе у Крагујевцу извршио је дана 12.07.2005. године њено евидентирање као добра које ужива претходну заштиту, у складу са чланом 29. Закона о културним добрима ("Сл. гласник РС" бр. 71/74). Напомињемо да се мере заштите утврђене овим Законом примењују и на непокретности које уживају претходну заштиту као и да сопственик, односно правно лице које користи наведено добро, има права и обавезе које проистичу из одредаба чланова 30-32 и 36 Закона о културним добрима.

Молимо вас да се придржавате обавеза из Закона и да се у сваком случају, када за то постоји потреба, обратите Заводу за заштиту споменика културе у Крагујевцу као надлежној установи заштите.

Достављено:

- ЖП предузећу Београд, ул. Немањина бр.6;
- Скупштини општине Аранђеловац, Секретаријату за културу;
- "Станком Стандард" АД Аранђеловац, ул. Цара Душана бр.1.

Рад и организовање старих удружења
 (Позив чланицама управног и надзорног одбора
 на седницу пододбора "Српске мајке" за 6. јул 1938. године)

Позив

Чланица управног и надзорног одбора на седницу пододбора "Српске мајке", која ће се одржати сутра у 15 часова.
 6 јула 1938 год. у кући чланице Јефе Ђорђевић

Ред.	Презиме и име чланице	Локал чланице
1	Марина Петровић	Београд
2	Ирина Ћелебић	Београд
3	Милослава Савићевић, жен	С. Сабанејево
4	Света Јовановић, жен дес	Доња Јелашница
5	Лика Јурановић, жен	Гола Станица
6	Марка Радовић, жен дес.	Македонски Гргур
7	Лика Јурановић, жен дес.	Лапад
8	Лика Јурановић, жен дес.	Лапад
9	Милица Радовић	Лапад
10	Лика Ђ. Радовић	Лапад
11	Милана Ђорђевић	Сремска Митровица
12	Лика Јанковић	Сремска Митровица
13	Лара Благојевић	Зворник
14	Лика Јорђевић	Лапад
15	Роса Радић	Лапад
16	Милена Миловановић	Лапад
17	Мирјана Јаковић	Лапад
18	Милана Матијашевић	Лапад
19	Надежда Ђорђевић	Лапад
20	Лариса Мирјановић	Лапад
21	Лика Југачић	Лапад
22	Лика Маричић	Лапад
	Т. Ј. Радић	Лапад
	Секретар	Београд
	Лика Југачић	Лапад

Београд
 6. јул 1938.

Традиција која се наставља

15 година Задужбинског друштва "Први српски устанак"

Јубилеј 15-годишњице Задужбинског друштва "Први српски устанак" био је добар и симболичан повод да се сведу досадашњи резултати и да се задају нове смернице. У току свог једноиподеџенијског деловања, Задужбинско друштво је свакако оставило знатног трага у нашем друштвеном, културном и научном животу. Данас, у понешто изменењим околностима, нарочито откако је Сретење проглашено за први празник државе, пред Друштво се постављају другојачији задаци и нови изазови. На Вандредној скупштини Задужбинског друштва, одржаној у мају текуће године, представљен је нови План и програм Друштва и донете су неколике измене и допуне у Правилнику. Међутим, оно што посебно треба истаћи јесте да је овом Скупштином верификована и одлука којом је једна успешна генерација ентузијаста будућност Друштва поверила и предала млађим наследницима. У закључку је истакнуто да се од подмлађеног сазива Друштва и његовог чланства много очекује. Осећајући потребу за дефинисањем сопствених ставова и делатности, као првом задатку, прионуло се покретању гласила Друштва које ће излазити два пута у години. Часопис под насловом "1804", како је и планирано, изашао је из штампе у јулу ове године и промовисан је 23. јула у "Сали кнежева" Хотела Старо здање у Аранђеловцу. Поред научног, културолошког и традицијског аспекта, часопис исказује интересовања и за привредно-туристичке потенцијале догађаја Првог српског устанка и савременог обележавања Дана државности. Жеља је Друштва да часопис постане модеран промотор наше традиционалне културе у савременом контексту.

Будући да ове године за Сретење у Орашцу није била додељена, сада већ реномирана, књижевна награда за родољубиво песништво - Одзиви Филипу Вишњићу, Друштво је награду доделило 13. августа на Мишару, симболично, у сусрет јубилеју 200-годишњице од најславније српске победе у Првом устанку. Десета по реду Диплома Одзыва за 2005. годину, свечано је уручена песнику Драгану Колунџији за изузетно снажан и надахнут исказ ововременог родољубља.

Са једне стране, Друштво је задовољно и охрабрено увећањем чланства, пријемом и одјеком часописа, као и успостављањем континуитета књижевне награде, са друге стране можда више очекивало од одговорних и члних људи у Општини Аранђеловац, у смислу значајније подршке. Но, иако делом подмлађени састав Друштва, ипак није без искуства, да би одустао у спровођењу циљева и задатака. Напротив, Друштво се припрема да знатно допринесе у обележавању Сретења 2006. године и настоји да до краја године оснује још неколико Подружница, како би се ова племенита идеја развијала и ширила.

Бранко Златковић

Две непознате песме о погибији краља Александра Карађорђевића

ПОСЛЕДЊЕ ПУТОВАЊЕ

Чим из Турске и Бугарске дош'о,
творац мира истим путем пош'о.
Дан јесењи, Сунце земљу грије,
краљ нам иде из Југославије.
Дубровником лађом оде здраво,
у Француску савезничку право.
Пут му беше морем преко воде,
путовање из златне слободе.
Путовање доста време прође,
за три дана у Француску дође;
и у Марсель брод обали приђе,
kad и владар из лађе изиђе.
Поворка се с краљем упутила,
да ратнички споменик посети.
После подне, у четири сата,
ти минути несретни и кобни;
деветог је то октобра било,
од тада је сунце поцрнило.
Ведро беше па се наоблачи,
ауто се крај света провлачи,
и сирена од аута свира -
свет не мисли да има вампира.
Безумник се кроз кордон пробио,
слободан је секунд уграбио;
лаворвер је трг'о из капута.
Запуцаше пусти лаворвери,
запањени од безумне звери.
На краљу су три дубоке ране,
вitezу су груди испаране.
Доктор стиже и преви му ране,
у јунака срце ће да стане;
последње су речи краљу биле-
сузе су му очи оквасиле,
још док срце и дамари бију:
"Чувајте ми Југославију..."

ТУЖНА ВЕСТ

Звони жица од Марсельја града,
јеца жица ко дете од јада:
Шта се ово у Марсельју ради,
как'и су ово извештаји и ѡади.
За ким плачу горе, за ким хучи море?
Грми небо са свих страна,
страшне хуке ероплана.
Народ плаче, вапај свуда,
не памте се таква чуда.
Све тробојке истакнуте,
шта ли ово сада слуте;
од крова су пале, до земље су допирале.
Не би л' минут грозан прош'o.
Крај је песми и весељу,
краљ је мртав у Марсельју.
Извештаји од вечите муке,
краљ нам паде у крвничке руке.
Вitez храбри премину од рана,
у Марсельју после пола дана.
Цела земља у плач ударила,
одма' је се у црно завила.

Прибележено 24. маја 2005. од Добриле Дукић из Аранђеловца (1927), родом од Бошковића из Врбице: " Краљ Александар кад је погинуо (9. октобра 1934) ја сам онда ваљда била други разред... Да л' је то било у читанки, па је пос' дош'o Тито па је то отишло у заборав, ил' сам овако... Немам појма откуда ја то знам, прва песмица се зове ПОСЛЕДЊЕ ПУТОВАЊЕ, то је наслов. Не могу да се сетим да л' је то испевао неко у комшилуку, или... Био је ту учитељ и учитељка, ту је била школа. Можда сам и од њих, ил' од њине деце? Никако ја то не могу да знам. Ал'- имам још; ова друга нема наслов. Нека буде ТУЖНА ВЕСТ, нешто тако. То сам исто тада научила, и то је остало у глави. Не знам, дете сам ја била кад сам то чула. То сам сигурно од једне особе или од више њих чула. Можда чак и од тог учитеља, овај Драги Игњатовић, али нисам сигурна..."

Док ће ти се Добрилина сестра - Олга Дамњановић (1925), на овоме надовезати: "Ја све мислим да је био један код Илије Михајловића, покојног, слуга - Ђела... Он је био један обичан слуга, ал' је много знао те песме да испева. Он је иш'o и прич'o: - Рат ће! Прич'o народу: - Ево, краљ ће да погине..."

А служио је, слуга био. Илија Михајловић неки био, кога су убили ту; он је био слуга, и био јако веран, иш'o у цркву сваке недеље и носио једну корпу увек, неку, и стално је неке песме прич'o... Ја сам била трећи разред (kad је краљ погинуо); ишли смо тамо у Пружатовац, где прелази пруга, то је било света. Ђаци - сви смо свеће држали и клечали у оним јендецима, и с једне и с друге стране. А огромна је капија била (славолук), преко десет метара, све у црнини, и црне заставе су висиле на тој капији. И - хиљадама, од Београда: ђаци, учитељ, народ... Свак је држао свећу и клечао, поворка kad је наишла. Краљ у колима напред, у другим колима краљица са децом, и после они редом иду...

А ја мислим да је тај Ђело, ништа не знам одакле је родом. Илија им'o шталу, им'o коње тамо, и он је био ту слуга. Али знам, као дете, после је остарио; био мали чичица. Увек је пред рат, kad је краљ 'тео да погине: - Народе, чудо ће да се деси. Народе, краљ ће да погине. И сад ови, жандармерија, како су се звали - притварали. И, овамо - онамо: Шта, Ђело причаш? - Видећете, чудо ће у Југославији да се деси... И kad је краљ погинуо, онда је он... ја мислим да је он те песме испевао. Мислим да нико и не зна даље, само овде ми."

Владета Коларевић

Сећања на стари Аранђеловац (IV део - крај)

Настављамо "Сећања на стари Аранђеловац", казивањима у стиху из пера нашег суграђанина - Милутина Крсмановића Mrсе, идући главном аранђеловачком улицом - десном страном), од центра вароши према парку...

...Посед доктора Радојковић Радисава
Затворен је као нека тврђава у којој има и доста станара
Чика Љуба Прокић фамулуз гимназије
Жена Велика, кћи Нада, рано осталоше без сина Остоје.
Доктор је био чувен надалеко
Један од првих управника Буковичке бање,
Изградио је извор киселе воде за точење.
Случајни пад са крова ћерамиде
По његову главу имао последице
Од тада је он увек ишао средином улице.
Пребивалиште две кћери је била Аустрија.
Код себе остави синове Рајка и Сандија.
Ту је и имање проте Швабић Светолика
Имао је сина Перу и близанце Љиљану и Бецку.
У школама предавао веронауку.
Са њиме сам имао неприлике.
У петом разреду гимназије умало да паднем из хришћанске етике.
Од вашаришта у низу кућице
У којима су становале занимљиве породице
Војимира Тодоровића Ђиће, Радосављевић Гиле Сеља
Обојица напустише Аранђеловац као добри фудбалери.
Милисава Радисављевића Милисавка,
Синови Мика и Стева, кћери Равијола и Вера.
Радivoјчевић Раје, финанс, Раја Пицукан,
Синови Мића и Мигода.
Поред кафана "Лондон" Плећевић Ивко имао велико имање
И два сина, Чеду адвоката чувеног опозиционог првака
И Лазу званог Бата - Лака.

На углу Милићевог сокачета кућа Лазаревић Љубисава Љубака,
Па мога деде Глише и синова
Аћима, Душана и Мила - мојих ујака.
До њих Милошевић Алекса и син му фотограф Гицоје.
Нешто даље кућа Максимовић Воје, патролције
Па Михајловић Слаје, водовоџије.
Породице железничара Павловића, Митровића, Јовичића и Благојевића
Становале су у Милићевом воћњаку.
До Љубавка Пантић Гина, која је живела са два сина.
Драгиша Јанковић, опанчар, а доцније вунар.
Лепе ћерке Нада и Драгана и син Ивица поштар.
У сред вароши сељачко газдинство фамилије Скочајић
Па до њих, Сава Минаковић.
Породица Комели, Италијани дошљаци,
За венчачки мермер најбољи уметници каменоресци.
Прелепа вила у којој је живео доктор Будимировић Милан
Са женом Чехињом и ћеркама Миленом и Мирјаном,
Син Милош их рано напусти због чега су били у дугој жалости.
Ту је и Мицкош вила
У којој станује Маршићанин адвокат,
Не знам чије је власништво била.
Пера лончар и син му шофер Мика
Лончарска радња налазила се близу споменика.
Да би развезли путнике по вароши и до Буковичке Бање
Фијакеристи су на железничкој станици завели дежурање
Живко и Никола Циганин, Лале Швабић, Чеда Шишман
Па са чезама Андрић Паја и Душан Шабакан.
У летњим данима када протрчи Бимбоје
Главном улицом - од Шарене капије до kraја Циганмале,
Знало се да ће пасти киша и бити олује.
Аранђеловац је имао и своје студенте
Миле Геније, Мића, Аца, Микица Јуцин
Јова Заровац, Крахтис Ђока
Санди, Гема, Ђира, Милић, Прока

И само три жене, три Раде
Рада Чедина, Рада Џакина и Рада Ђикина.
Били су углавном студенти права, понос и дика чаршије
Добар пример за младе генерације.
Треба да споменем и моје ђачко доба
Џујка, Ђорђе нос, глувач Госа
Панта, Рана и Мрса
То је група ђака која је од петог разреда
До краја велике матуре увек заједно била
Прва у школу ишла и задња се враћала
Заједно су учили, добијали и петице и двојке
Поштовали и волели своје наставнике
Ацка, Марију, Пенавина, Павелку, Ђекрдеку, Стану
А од свих највише Вучковић Раду.
На крају рећи ћу и ово
За нас децу била је права атракција
Када је средином улице пролазио Кузा пандур, Жика ђора добошар
Носио на стомаку своје мезелуке Станко Шкембар
Или продавао своје новине Блажа новинар.
И сада чујем како виче Жика добошар:
Народе, чуј и почуј
Тазе шкембићи и папци, Станко шкембар
А Блажа новинар: "Политика" и "Време" побиле се жене
И тако полако у заборав.
Моме драгом Аранђеловцу овим шаљем људски топао поздрав.

"Лоптачки" спорт у Аранђеловцу

СТАРИ ПРОТИВ МЛАДИХ

Ретке су ситуације да се у једном клубу међусобно састају у спортском надметању генерације између којих је разлика 10, 15 па и више година.

У лето 1951. године саставдоше се на "вашаришту", где је био фудбалски терен, два тима играча из предратног (пре 1941. год.) и послератног периода (1946. до 1951. год.).

Пажљиви хронолог на полеђини фотографског записа:

"СТАРИ" - "МЛАДИ" 5:5 (0:3)

и додаде: "чиста намештаљка" сматрајући да су "стари" изједначили незаслужено!? Но, не замерамо им, јер на младима свет остаје!

У екипи "старих" били су некадашњи фудбалери СК "ОБИЛИЋ" Аранђеловац, који су током 1938/1941. год. били неприкосновени у такмичењу "Јасеничке Жупе" (Смедеревска Паланка, Младеновац, Аранђеловац, Кусадак, Топола, Рача Крагујевачка...)

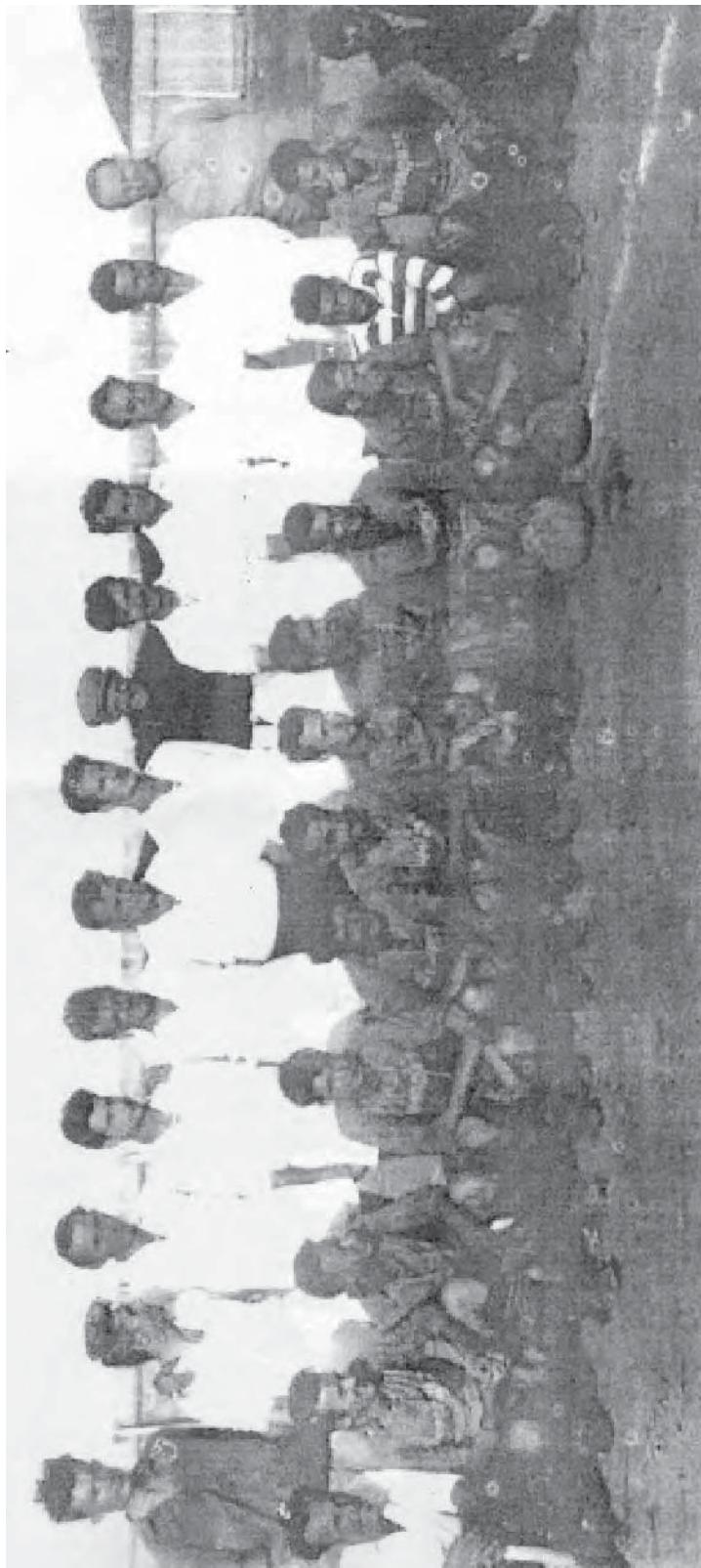
У екипи "младих" су играчи стасали у послератном периоду, носећи дрес "Чеде Плећевића" (1946/47), затим "19. септембра" (1947/50) и најзад "Шумадије" (1951. год. и даље). Догађаји ће показати, да су ове потоње генерације у првих 10 послератних година надмашиле своје претходнике. Врло често су одушевљавале своје верне навијаче, а својом игром заслужили поштовање својих противника и противничких навијача.

Тим "старих" у белим дресовима наступио је у следећем саставу: Дода Тахири - Милош Деспотовић, Обрен Алексић (није играо у СК "Обилић") - Аранђел Теофановић, Витомир Швабић, Марко Маринковић - Драгомир Петровић, Милан Матијашевић, Живојин Скочајић, Станимир Сарамандић и Димитрије Симић. Као резерве наступали су: Душан Зечевић "Ренда" и Ђура Савић "Шепа".

Тим "младих" је наступио у црвеним дресовима са натписом "Шумадија" на грудима: Александар Ђитић, Свејлад Милосављавић, Миладин Максимовић, Александар Кошчичарић, Рихард Хочевар, Велимир Максимовић, Момир Лукић, Љубисав Радовановић, Аврам Божић, Славољуб Јовичић и Гојко Јовановић. Као резерва је наступио Драгослав Јовановић "Рајко Павинац".

**Аранђеловац, лето 1951. године
"СТАРИ" - "МЛАДИ 5:5 (0:3)**

Горњи ред (с лева на десно): Божа Недељковић (члан управе), Драгомир ГЕМА Петровић, Сташа Сараманџић, Димитрије ЦИГА Симић, Марко Маринковић, Милош ПИПАЦ Деспотовић, Витомир Швабић, Дода Тахири, Живојин ЖИЖА ПЕВАЦ Скочајић, Аранђел МИЛАНЧЕ Теофановић, Милан ЂИРА Матијашевић, Обрен Алексић и судија Александар Минаковић; доњи ред (с лева на десно): Будимир Прековић (члан управе), Момир Лукић ПЕЦА БАШИНАЦ, Славољуб Јовичић КИЋ, Аврам Божић АЦА БРЊАШ, Миладин Максимовић ГАНА, Јовановић Гојко Ђулаш, Максимовић ВЕЦКО, Кошничарић Александар, Хочевар Рихард, Радовановић Љубисав КИКАЦ, Џитић Александар, Милосављевић Свељад ВОЛКО и Бата Кузмановић (члан управе)

У поратном периоду из поменутог "старог" тима, са млађим играчима су наступали неколико година: Тахири Дода, Обрен Алексић, Аранђел Теофановић, Витомир Швабић, Станимир Сарамандић, Живојин Скочајић и Димитрије Симић.

Са великим озбиљношћу се приступилио систематичније раду и организацији на обнови и подизању играчког кадра, у периоду 1948/49. године. Према документу о регистрацији играча за 1949. годину, "19. септембар" је располагао следећим регистрованим играчима за сениорски и јуниорски тим:

1. Пантелић Александар
2. Грчић Д. Бошко ГРЛЕ
3. Скочајић Л. Живојин ПЕВАЦ
4. Лукић Д. Момир ПЕЦА БАШИНАЦ
5. Николић М. Драгутин
6. Новаковић Б. Миодраг МИЛЧЕ
7. Радовановић Н. Љубисав КИКАЦ
8. Анић М. Михајло МИКИЦА
9. Зечевић Б. Бранислав ЗЕКА
10. Михаиловић Д. Јован ДУНЂЕР
11. Јовичић Д. Славољуб КИЋ
12. Јаковљевић М. Зоран БУЉА
13. Димитријевић З. Момчило
14. Миловановић М. Милош ЛОЈАРА СТАРИЈИ
15. Симић Ј. Божидар БУЛИНАЦ
16. Кошничарић М. Александар КОШЧА СТАРИЈИ
17. Милосављевић М. Славољуб ВОЛКО
18. Стаменковић Т. Љубомир ТОШИНАЦ
19. Јовановић Р. Чедомир ЧЕДА ЂИКА
20. Стефановић С. Риста
21. Јовановић Б. Гојко ЂУЛАШ
22. Божић Д. Аврам АЦА БРЊАШ
23. Ђитић Р. Александар ЂИЛЕ
24. Јовановић Р. Драгослав РАЈКО ПАВИНАЦ
25. Симић Ж. Димитрије ЦИГА
26. Теофановић Р. Аранђел МИЛАНЧЕ
27. Сарамандић Ж. Станимир СТАША

-
-
28. Алексић С. Обрен ОБРЕНКО
 29. Милованчевић Д. Вукашин ПЕЦА
 30. Гашић Д. Славко
 31. Јовановић Р. Миомир МИША ЂИКА
 32. Стефановић А. Милан МИКА АЦИН
 33. Максимовић Д. Велимир ВЕЦКО
 34. Петковић Б. Живојин ЖИКИЦА
 35. Јовичић С. Љубомир ЉУБЕ
 36. Тахири Дода
 37. Јовичић С. Миодраг МИЛЕ
 38. Сарић В. Чедомир
 39. Максимовић Миладин ГАНА
 40. Хочевар Рихард РИКИ

Свака следећа година је била шанса за нове генерације које ће освежити играчки кадар и давати нову снагу аранђеловачком фудбалу.

Са лева на десно стоје:
Максимовић Гана, Симић Џига, Теофановић Миланче, Милосављевић Волко,
Јовановић Гојко, Божић Аца, Скочајић Певац, Кошчићарић Кошча,
Хочевар Рики, Радовановић Кикац и Тахири Дода (голман и тренер)